

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה" שכונת נאות יצחק, לוד

ברא הפרשה

מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א, רב בית הכנסת

החלטה של רגע

לאחר חורבן ירושלים, באו הרומאים להיכנס לבית המקדש ולבזוז את אוצרותיו, אך הם פחדו להיכנס שהרי ידעו שאף אחד לא יוצא משם חי... לכן קראו ליוסף משיטא - יהודי אפיקורוס, שנלחם איתם כנגד עמו. על מנת לשכנעו, אמרו לו: "אם תיכנס פנימה אל קדש הקדשים, כל מה שתוציא ראשון יהיה שלך..."

העסקה קרצה לו, יוסף משיטא נכנס חמד את מנורת הזהב שניצבה בהדרה והוציא משם את מנורת הזהב בתקווה שזהו שכר ראוי למעשה נפשע שכזה... כשראו הרומאים את יופייה של המנורה, אמרו לו: "אין דרכו של אדם פשוט להשתמש בדבר כזה, ניתן את זה למלך - היכנס שוב וקח לך חפץ אחר..."

באותו רגע נכנס בו הרהור תשובה ואמר: "עד כאן, לא די לי שהכעסתי את בוראי פעם אחת, אכעיסנו פעם נוספת?!"

ניסו לשכנעו אמרו לו: "אם תכנס פעם נוספת, נפטור אותך שלוש שנים ממיסים ונעניק לך את דמי המיסים מכל התושבים לשלושת השנים הקרובות" יוסף משיטא עמד בשלו וסירב להיכנס למקדש.

משראו הרומאים שבטוב לא יוציאו ממנו מאומה... החליטו לייסר אותו בייסורים, השכיבוהו על שולחן נגרים וניסרו אותו לחתיכות. בכל איבר שנחתך ממנו היה זועק: "אוי לי שהכעסתי את בוראי..." עד שיצאה נשמתו. יצאה בת-קול מהשמים ואמרה: "רבי יוסף משיטא מזומן לחיי העולם הבא". נשאלת השאלה: הדבר הוא פלא גדול, הרי לפני רגע הוא היה רשע גדול, וברגע אחד קראו לו רבי?!

והתשובה היא: כן. זוהי מעלת התשובה. שנייה אחת של הרהור תשובה מוחקת את כל העבר שלך ויכולה להפוך אותך לאדם אחר.

לכולנו יש מה לתקן, כולנו עמוסים בדברים לא טובים, גם אם אתה לא הכי בסדר, אל תתייאש, אל תאמר: "אני כבר כל כך עמוק בבור, אין לי דרך להשתנות, עשיתי כל כך הרבה דברים לא טובים, איך אוכל לשנות?!"

יוסף משיטא הוא הראיה הטובה ביותר, אדם שהיה רשע גדול, שהיה הולך נגד עמו, וברגע אחד חזר אל הבורא. הקב"ה קיבלו בזרועות פתוחות כמו אבא שמחכה לבנו... אם הוא כך, כל שכן אנו... תמיד יש לנו מקום אצל בורא עולם, לא משנה לאן נפלת, תמיד תוכל, ברגע אחד, של החלטה טובה אחת, לקום ולהגיע הכי קרוב לאבא שבשמים...

אם רק נדע מה הפסדנו איך ברגע אחד של כניסה אל הקודש הכל נראה אחרת, אזי היינו מתאבלים באמת על החורבן... - ובזכות זה נקרב את הישועה.

בפתח הגליון

בשבוע הבא יחול יום ט"ו באב, אשר רבותינו השוו אותו במידה מסויימת ליום כיפור, ואמרו עליו (תענית ל'): לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים.

אחת הסיבות לכך כפי המבואר בגמרא שם (דף לא.): מחמשה עשר באב ואילך תשש כוחה של חמה, ולא היו כורתין עצים למערכה, לפי שאינן יבשין. מכאן ואילך, דמוסיף - יוסיף. פירוש: שיש חובה להוסיף מעתה בלימוד התורה.

רבנו גרשום (מסכת בבא בתרא קכא:) מפרש שהיום טוב היה על מה שעכשיו התחילו ללמוד בהתמדה יותר, לפי שבשעה שהיו עסוקים לכרות עצי המערכה היו מתבטלים מלימוד תורה, ועכשיו שפסקו לכרות היה להם יותר זמן ללמוד תורה ולכן עשאוהו יום טוב.

בואו ונצטרף לשיעורי התורה, וכל המוסיף, מוסיפין לו אורך ימים ושנות חיים.

שבת שלום ומבורך!

פרשת דברים - שבת חזון

ט' באב תשע"ז

הפטרה: 'חזון ישעיהו'

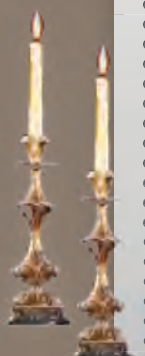
גליון מספר 51

זמני השבת (לפי אופק לוד)

הדלקת נרות: 19.08

צאת שבת: 19.58

רבנו תם: 20.49

אמרת

השבוע

אל יתייאשו ישראל מהגאולה,

גם השכינה בגלות - ובשבילה, כביכול, יגאלם. [רבי משה מפשבורסק]

הלכות השעיה בצאב דהוי

מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א

ערב שבת - ח' אב

- א. יש להכין בגדים מיום הששי למוצאי שבת, וזאת על ידי שילבשם במשך כמה דקות, ויניחם בצד ללבשם בצאת השבת.
ב. מי שלא הכין בגדים מיום הששי יכין בשבת, ואם לא הכין גם בשבת, ישאר בצום עם בגדי שבת.

שבת קודש - ט' באב

- ג. בשבת עצמה יש ללבוש בגדי שבת מכובסים ומגוהצים כרגיל.
ד. בשבת אוכלים בשר ושותים יין כרגיל, ואין להחמיר בזה. והיתר זה הוא גם בסעודה שלישית הסמוכה לצום.
ה. ראוי שלא לטייל בשבת זו.

- ו. מותר ללמוד תורה כרגיל במה שלבו חפץ, וגם אחרי חצות היום, עד השקיעה. ויש מבני אשכנז שנוהגים שלא ללמוד אחר חצות כי אם בדברים המותרים בתשעה באב.

- ז. חמשה עינויים הנוהגים בתשעה באב אינם נוהגים בשבת זו כלל, לפי דעת השלחן ערוך. אולם למנהג בני אשכנז יש להמנע מדברים שבצנעה.

סעודה שלישית - סעודה מפסקת

- ח. בסעודה שלישית נוהגים כבכל שבת רגילה, ויושבים על כסאות, ושלשה שאכלו ביחד עושים זימון. [למרות שבסעודה מפסקת בשנה רגילה מחמירים בכל הדברים הללו].

- ט. מותר לאכול בשר ולשתות יין וכמבואר לעיל, וכן מותר לשיר שירי שבת.

- י. צריך להזהר לסיים את הסעודה כמה דקות לפני השקיעה, ולכן כדאי לסיים הסעודה עד שעה 7.20.

- יא. יש לנקות את השיניים משאריות המזון, [והנוהגים לצחצח בשבת כשאין חשש שיצא דם, יעשו כן]. וישימו לב לסיים את הכל לפני השקיעה.

הכנה משבת לחול

- יב. מותר לקחת בשבת טבילות וכדורים להקלת הצום, כגון "קלי צום" וכדומה.
יג. צריך להרבות בשתייה לסירוגין במשך היום, כדי שיהיה הגוף רווי בנוזלים שלא יבוא חלילה לידי סכנת התייבשות.
יד. אין לומר בפיו ביום השבת 'אני אוכל מאכל זה, או שותה הרבה, כדי שיהיה לי כח לצום', אבל מותר לחשוב כך בעת אכילתו.
טו. צריך להזהר שלא להכין שום דבר משבת לחול, הן בבית והן בבית הכנסת.
טז. אין להדיח את הכלים שנשארו משבת עד יום ראשון בחצות היום (12.44), אלא אם כן הכלים גורמים לריח רע או לחרקים וכדומה, או שצריכים להאכיל בהם את הילדים, שאז מותר להדיחם לפני כן.

מוצאי שבת

- יז. חליצת הנעליים והחלפת הבגדים יעשו רק אחר שיעברו כעשרים דקות מהשקיעה (7.47). והנוהגים ללכת בבית עם נעלי בית יוכלו ללבשם כבר בסעודה שלישית, ואין בזה איסור הכנה.
יח. לפני שמחליפים בגדים יש לומר "ברוך המבדיל בין קודש לחול" בלי הזכרת שם ומלכות.
יט. מאחרים תפילת ערבית בכדי שיוכלו הציבור להתארגן לתפילה.
כ. אין אומרים מזמור "לדוד ברוך" ו"למנצח" במוצאי שבת זו.

הבדלה

- כא. יש להזהר שלא לשכוח אמירת "אתה חוננתנו" בתפילה, כיון שיוצאים באמירה זו ידי חובת הבדלה בתפילה.
כב. אין עושים הבדלה על הכוס במוצאי שבת זו, וכן לא מברכים על הבשמים. ורק על הנר יברכו 'בורא מאורי האש'.
כג. לפני קריאת מגילת איכה מברך השליח ציבור "בורא מאורי האש" ומוציא את הקהל ידי חובה.
כד. הנשים הנמצאות בבית צריכות לברך 'בורא מאורי האש' אחרי צאת השבת.
כה. חולים שאינם צמים (או מי שצריך לאכול על פי היתר מרב מוסמך), יבדילו מיד במוצאי שבת למרות שאינם אוכלים עד הבוקר.
כו. חולה שצריך רק לשתות מים, אינו צריך להבדיל.
כז. קטנים שהגיעו לחינוך, צריכים להבדיל על הכוס לפני שאוכלים בתשעה באב.

מוצאי הצום - יום ראשון בערב

- כח. אין אומרים "אתה חוננתנו" בתפלת ערבית של צאת הצום.
כט. אסור לטעום כלום עד אחרי ההבדלה.
ל. **סדר ההבדלה:** ברכת 'הגפן' וברכת 'המבדיל' בלבד.
לא. אחרי תפלת ערבית מברכים "ברכת הלבנה". וטוב לברכה אחר שיטעמו משהו.
לב. בשנה זו מותרים במוצאי הצום בכל הדברים שנאסרו בתשעת הימים: כיבוס, רחיצה, תספורת ושמיעת מוזיקה, אכילת בשר ושתית יין. ואולם מנהג בני אשכנז שלא לאכול בשר ויין עד יום שני בבוקר.

הכותל המערבי

לאחר שהחריב טיטוס הרשע את ירושלים, ניסה בכל כוחו להרוס את הכותל המערבי. הוא הפעיל את "אילי הברזל" החזקים ביותר, שינגחו את הקיר, אולם כל נסיונות הביקוע בקיר ה"פשוט" ההוא, שממערב להר הבית, עלו בתוהו. אילי הברזל האימתניים, שהפילו חומות אדירות, לא הצליחו להבקיע קיר זה. הקיר העומד לו איתן כמו הכריז ואמר: הראית, טיטוס הגאה? לא אתה החרבת את מקדש היהודים. אלוהיהם נתן לך את הכח להחריבו, בית הרוס הרסת. הנה אפילו כותל פשוט אינך יכול לסתור....

כשראו הרומאים שאין באפשרותם להחריב את הכותל, ניסו תחבולה אחרת. הם ציוו את תושבי ירושלים לרוקן את אשפתם שלוש פעמים בשבוע ליד הקיר הקדוש הזה. אלה שמתגוררים במרחק יום הליכה מהמקום, הצטוו לעשות זאת אחת לשבוע, והגרים במרחק של יומיים הליכה - אחת לשבועיים. בדרך זו היה הכותל מכוסה אשפה במשך שנים רבות. אולם בהגיע הזמן, שם הקדוש ברוך הוא קץ לביזיון הלזה.

הרבה שלוחים לו למקום. השליח ששלח ה' כדי לטהר את המקום הקדוש הזה היה הסולטן סלים. הוא קבע את ביתו מול הר הבית, בבית שחלונותיו משתקפים אל מקום המקדש. אהב הסולטן להתבונן מן החלונות הללו, שנוף בעל הוד קדומים נשקף מהם. והנה בהלה וכעס גורא אחזוהו יום אחד, כשראה מחלון ביתו אשה זקנה הנושאת בידיה מספר שקים מעלי צחנה, ומשליכה אותם בפינה המערבית להר הבית. לתדהמתו הבחין כי המקום כולו מלא אשפה.

מבירורים שערך וחקר, נודע לו על המסורת העתיקה של צאצאי הרומאים, לזרוק את אשפתם דווקא במקום הזה. הוא החליט לפעול מיידית לפינוי הרי האשפה שהצטברו שם.

מה עשה? ניגש אל הר הזבל, ופיזר לתוכו מטבעות זהב רבים. עד מהרה נהרו אנשי העיר אל המקום, כדי לפנות את האשפה ולזכות באוצר. תילי אשפה פונו, ולעין כל נחשף הכותל המערבי. (בהלכה ובאגדה)

סעודה ראשונה

ושפַּטְתֶּם צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו (א, טז)

מעשה בסוחר יין עשיר אשר קנה מספר רב של חביות יין והובילם הוא ועוזרו לפראג. בערב שבת חנו באכסניה אחת כדי לשבות שם את השבת. עוזרו של הסוחר רצה להטמין את צרור כספו שלא ייגנב חלילה משום כך הטמין את הכסף בין חביות היין. בהיותו טרוד בהטמנת הכסף לא שם ליבו כי סוחר היין עוקב אחר מעשיו... כאשר הלך, בא הסוחר ונטל את כספו... במוצאי שבת חזר העוזר כדי לקחת את צרור כספו והנה... הכסף איננו! הבין האיש כי ידו של הסוחר בגניבה משום כך תבעו לדין תורה לפני הגאון רבי יחזקאל לנדא בעל ה"נודע ביהודה". והרב קרא לסוחר שיבוא לפניו לדין תורה.

כאשר הגיע הסוחר לבית אמר לרב: "כך גומל לי האיש על הטובה אשר גמלתי לו כל הזמן ומעליל עלי כי גזלתי את כספו?..." - יסלח לי כבודו - אמר הרב - אכן רואה אני כי אדם ישר מאין כמון אתה. אין אני חושד בך חס ושלום בגניבה כנראה אחד העגלונים הגויים הוא זה אשר גנב את צרור כספו של המסכן הזה. אכן! - אמר העשיר בשמחה - כנראה כדברי הרב כן הוא. אם כך - אמר הרב - אין אתה חייב לשלם מאומה ושוב לביתך. ואולם... אני מפרסם כעת בכל העיר כי אין לקנות ממך יין ועליך לשפוך את כולו! לשפוך את כל היין??? - זעק הסוחר - מדוע? הן זה הפסד עצום! אכן כן - ענה הרב - אולם אם אחד העגלונים הגויים הוא זה אשר גנב את הכסף חושש אני שמא תוך כדי מעשה נגע אחד מחביותיך והפך את היין ליון נסך. משום כך עלייך לשפוך את כל חביות היין האסור! כאשר שמע הסוחר את דברי הרב החל לבכות והודה מיד כי הוא זה ששלח ידו בגניבה ומוכן להחזיר מיד את כל הסכום. לא! - אמר הרב - איני מאמין לך אשר אמרו חכמים: "אין אדם משים עצמו רשע". אדם המספר כי עבר עבירה אין אנחנו מאמינים לדבריו. יתר על כך, אולי מודה אתה בגניבה כדי להציל את יינך? נתן הסוחר סימנים כי הוא הגנב אולם הרב לא הסכים אלא אם כן ישבע הסוחר בבית הכנסת קבל עם ועדה כי הוא זה אשר גנב את הכסף ויחזירו הסכים הסוחר וכך עשה רק אז התיר הרב את היין... - כך הצליח הרב בתבונתו לעשות משפט צדק. (דבר תורה)

סעודה שניה

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה... בַּמִּדְבָּר בְּעֶרְבָה... בֵּין פָּאָרָן וּבֵין תֵּפֶלַח... וַחֲצֵרַת וְדִי זָהָב (א, א)

כתב רש"י: לפי שהם דברי תוכחות ומנהג כאן כל המקומות שהכעיסו לפני המקום בהם, לפיכך סתם את הדברים והזכיר ברמז מפני כבודם של ישראל. ושואלים המפרשים: והלא בהמשך הפרשה נמנים במפורש כל החטאים הללו המדוברים כאן ברמז, ומה עם כבודם של ישראל. ומתרג' בספר אמרי אלימלך כי במדרש אמר שכאשר שמעו בני ישראל דברי התוכחה מיד חזרו בתשובה שלימה ואמיתית, והרי בידוע שהחוזר בתשובה מאהבה זדונותיו נעשים לו כזכויות (יומא פו:). אם כן ממילא נהפכו כל החטאים למצוות, ולכן מנה אותם משה לפרטי פרטיהם, כיון שביקש להזכיר ככל היותר את זכויותיהם של ישראל.

ולכן כשרואה אדם מישראל את חבירו שעובר על מצוות התורה, לא צריך להתייאש ח"ו ולומר בטח שהוא לא ירצה לקבל תוכחת מוסר, אלא יוכיחו בנעימות ובאהבה. כל בר ישראל יש בו נקודה טובה, ניצוץ שלהבת יה, וכשתסביר לו בנועם, כי בני ישראל ערבים זה לזה, וכשאדם הפרטי חוטא, גם הכלל יש לו חלק בעון ח"ו, אזי יש תקוה גדולה שהחוטא ירגיש מוסר כליות, ויתודה על חטאו, ולא ישוב עוד לכסלה.

וכן היתה דרכו של רבי ישראל בעל שם טוב שהיה מחזיר הרבה בתשובה בדברי נועם, והיה מקפיד מאוד כנגד המגידים שהיו מונים בדרשותיהם את חטאיהם של ישראל, שכן בזה הרי הם מעוררים קטרוגים ודינים נגד ישראל, אלא אדרבא יש להטיף מוסר ותוכחת שירד לחדרי בטן לעורר את העם בתשובה, ובזה מעוררים רחמים על ישראל. (כרם ציון)

סעודה שלישית

פעם הבת של החפץ חיים שיחקה ב'מחבואים'. והנה כשהגיעה התור שלה להתחבא, מצאה לה מחבוא טוב כל כך, עד שהילדים ששיחקו עימה התקשו למצוא אותה. לאחר שעה, נואשו והחליטו לשחק משחק אחר בפינת החצר. משראתה הילדה שעבר זמן רב והילדים לא מוצאים אותה, יצאה מהמחבוא וחיפשה אותם...

והנה היא מבחינה שהילדים אינם מחפשים אחריה, ועברו למשחק אחר. היא נפגעה מאוד ורצה אל אביה כשהיא דומעת מבכי. החפץ חיים נבהל ושאל: "מה קרה?" והיא סיפרה לו בבכי קורע לב, על הילדים שנטשו אותה והלכו לשחק משחק אחר.

החפץ חיים הרגיע אותה ושלח אותה לדרכה, אך אז הוא פרץ בבכי מר. כשראתה הרבנית שבעלה בוכה, נבהלה ושאלה לסיבת הבכי. סיפר לה הרב על משחק המחבואים של ביתם. "אבל זה רק משחק ילדים" תמחה הרבנית - "למה אתה כל כך בוכה?" ענה החפץ חיים באנחה כבדה: גם הקדוש ברוך הוא מצטער שאף אחד לא מחפש אותו כביכול ולא דורש את בית המקדש... תשעה באב זהו הזמן לדרוש את הגאולה.

תענית למעוברים ומניקות

שאלה: מה דין מעוברים ומניקות בשנה זו שהצום דחוי.

תשובה: כיון שהצום דחוי, מעוברת ומניקה פטורות מן הצום, אולם תשתתפנה בצער הציבור, ולא תאכלנה מעדנים וממתקים.

קריאת תהלים בתשעה באב

שאלה: האם מותר לקרוא תהלים בתשעה באב.

תשובה: קריאת תהלים בדרך תפילה ובקשה, או לרפואת חולה, מותרת. ובפרט לנשים ולמי שאינו יודע ללמוד בדברים המותרים.

לימוד מוסר בתשעה באב

שאלה: האם מותר ללמוד בספרי מוסר והתחזקות בתשעה באב.

תשובה: מותר ללמוד בספרים המעוררים את האדם לתשובה ומעשים טובים.

קריאת ספרי מתח

שאלה: האם מותר לקרוא בתשעה באב ספרי מתח.

תשובה: טוב להנמק מקריאת ספרי מתח בתשעה באב, בכדי שלא להסיח דעת מהחורבן. אולם סיפורים ומדרשים על החורבן ומלחמות עם ישראל, מותר. [ויש להזהר בכל השנה מקריאת ספרים הגורמים לגרות את היצר הרע... וכמו שהזהיר השלחן ערוך (סימן שז) מקריאת ספרי חשק וכדומה].

ברכת 'שעשה לי כל צרכי'

שאלה: האם מברכים ברכת 'שעשה לי כל צרכי' בתשעה באב.

תשובה: יש לברך ברכה זו, וכן נהג רבנו עובדיה יוסף זיע"א.

ברכת 'הגומל' בתשעה באב

שאלה: האם אפשר לברך 'הגומל' בתשעה באב.

תשובה: מותר לברך הגומל בתשעה באב, ובפרט בתפלת מנחה.

עשיית מלאכות בבית בתשעה באב:

סידור הבית - מותר.

שטיפת הבית - לכתחילה אין לשטוף את הבית עד צאת הצום, והנהוגות לעשות כן אחר חצות, אין למחות בידן.

שטיפת כלים - אחרי חצות היום [שעה 12.44] מותר, ואם הכלים גורמים לריח רע או לחרקים, או שצריכים להאכיל בהם את הילדים - מותר גם לפני כן.

גיהוץ - אסור.

קיפול כביסה - במקום צורך מותר מחצות היום, (אבל כיבוס אסור כל היום).

בישול והכנת הסעודה של מוצאי הצום - מותר מחצות היום והלאה.

שטיפת פירות וירקות לצורך הבישול - מותר, למרות שהידים נשטפות.

שיעורי תורה

שינוי בזמני השיעורים

הננו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום בימות, מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: **20.00**

מידי אחרי תפילת ערבית

ביום שבת קודש:

שיעור בהלכות שבת בשעה **16.30**

שמעו ותחי נפשכם!

כיבוד קל

הגליון מוקדש על ידי

ידידנו הנעלה, יקר המידות

החפץ בעילום שמו הי"ו

להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו

השי"ת יהיה בעזרם בכל אשר יפנו, וימלא

משאלות לבם לטובה ולברכה רבוב נחת ושלוה.

הגליון לרפואתה השלימה של

אתי רוחמה בת פולט תחי', בתושח"י

זמני התפילות:

ימים א-ה:

שחרית - 5.30

מנחה - 19.10

ערבית - 19.45

יום ו' ערב שבת:

מנחה - 19.05

שבת קודש:

שחרית - 7.30

שיעור בגמרא - 14.30

תהלים לילדים - 16.00

שיעור בהלכה - 16.30

מנחה - 17.30

ערבית מוצ"ש - 20.00

לאחר מכן קינות

הגליון מוקדש לרפואתה השלימה של: משה בן ליאנה הי"ו, מאור נסים בן זהבית יהל הי"ו, רפאל בן אסתר הי"ו, מנשה בן ספירונס הי"ו, יצחק בן עישה הי"ו, יצחק בן גרציה הי"ו, יעקב בן ברכה הי"ו, עמי בן סמדר הי"ו, נסים בן ג'ולי הי"ו, חיים בן ברוריה הי"ו, אתי רוחמה בת פולט תחי', מוניק בת סוליקה תחי', שרון שרה בת דליה תחי', רותם בת ורד תחי', אורטל נועה בת רבקה תחי', נורה בת דינה תחי', סופיה בת זילכה תחי', רבקה בת גילה תחי', שולה סעדה בת בתיה תחי', ציונה בת בניה תחי', סוזן בת יקוט תחי', שושנה בת תמר תחי', רוני בת מאירה תחי', עליזה בת תמר תחי', מרים איידל בת בתיה תחי', ולרפואת כל הפצועים בתושח"י הי"ו **אנא, הקדש מזמנך פרק תהלים אחד לרפואתם!**

הגליון לרפואתה השלימה של

מוניק בת סוליקה תחי', בתושח"י

זמני התפילות לתשעה באב:

ערבית ליל הצום (מוצ"ש): 20.00

שחרית - 6.30

מנחה - 19.00

שיעורי תורה - 17.00

ערבית - אחרי מנחה

בתשעה באב בשעה 17.00

יתקיימו שיעורי תורה בבית הכנסת

שיעורים לנשים

פידי יום טליטי יתקיימו או"ה שיעורי תורה לנשים, בטענה 21.00, בבית הכנסת "תפילה לפסח".

הפצוניעות להתנדב בהפסד הפצילות,

נא לטלוח חודעה לפל: 058-764-7844 (אפכת)

פרנס השבוע

ה"ה **יניב בן ראובן** הי"ו

השי"ת ימלא משאלות לבו לטובה ולברכה.

לעילוי נשמת

ראובן בן אהרן ולובה ז"ל. תנצב"ה

ניתן להאזין לשיעורי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

"קול הלשון" 03-617-1068 שלווחה 33

שיעורים אקטואליים דיני ממונות - שלווחה 20
דורת שיעורים מרתקת בהלכות שבת ובעניי תפילה - שלווחה 9

אח יקר! ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקירך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמה. וזכות התורה תעמוד בעדכם!